

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. 1871

Χριστούγεννα 2017

Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ 101^Η
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ
ΙΣΤΙΑΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΩΝ ΣΠΟΡΑΔΩΝ
Χ Ρ Υ Σ Ο Σ Τ Ο Μ Ο Σ

Πρός

Τόν Ιερό Κληρο καί τόν εὐσεβῆ Λαό
τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος,
Ιστιαίας καί Βορείων Σποράδων.

Τέκνα μου ἀγαπητά,

Ἡ ἐνανθρώπιση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι γεγονός
πού προκαλεῖ τήν χαρά τοῦ σύμπαντος κόσμου καί σημαδεύει τήν
ἀνθρώπινη ἱστορία.

Οἱ Ἄγγελοι ἐκπλήσσονται μπρός στό ἀπροσδόκητο αὐτό ἔργο
τοῦ Θεοῦ καί οἱ ἄνθρωποι προσκαλοῦνται σέ πανηγύρι
ἀγαλλιάσεως, διότι ἦλθε τό φῶς καί ἡ ἀπολύτρωση.

Ὁ σαρκωθεῖς Χριστός, ἡ προσδοκία ὅλων τῶν Ἐθνῶν, ἔρχεται
νά δώσει χάρη στόν χρεωκοπημένο ἀπό τίς ἁμαρτίες του ἄνθρωπο,
γί' αὐτό καί δίκαια ὀνομάζεται χρεωλύτης πάντων ἀνθρώπων.

Ἔρχεται, ἐπιδημεῖ, ὅπως ἀναφέρεται στούς Χαιρετισμούς τῆς
Παναγίας μητέρας Του, γιατί ὁ Ἰδιος τό θέλησε! Ἐπεδήμησε πρὸς
ἐμᾶς, τούς ἀχαρίστους, οἱ ὅποιοι εἴχαμε ἀποδημήσει ἀπό τήν χάρη
Του καί τήν ἀγάπη Του καί εἴχαμε, οἱ ἄμυαλοι καί δυστυχεῖς,

σκλαβωθεί στον τύραννο διάβολο. Ἐκεῖνος μᾶς πλάνεψε καί ἀντί τῆς θεώσεως, τήν ὁποία μᾶς ἔταξε, μᾶς ἔκαμε ὑποτελεῖς του καί μᾶς ἔφερε στό σκοτάδι, στον πόνο καί στον θάνατο. Καί, νά! τώρα μᾶς ἐπισκέπτεται ὁ προδομένος Πλάστης μας καί Δημιουργός μας, αὐτεπαγγέλτως, καί, ἀφοῦ ἐξέβαλε τῆς ἐξουσίας τόν ἀνθρωποκτόνο σατανᾶ, μᾶς δωρίζει τήν ἐλευθερία καί τήν ἀτελεύτητη ζωή. Γί' αὐτό καί καλούμαστε ἀπό τήν Ἐκκλησία μας νά ἀνταποκριθοῦμε στήν ἀγάπη Του καί τό ἀμέτρητο ἔλεός Του καί νά Τόν εὐχαριστήσουμε, δοξάζοντάς Τον, ὅλοι μαζί μετά τῶν ἀγίων ἀγγέλων καί ὅλης τῆς κτίσεως.

Ἦλθε ὁ ἴδιος ὁ Θεός! Δέν ἔστειλε ἀντ' Αὐτοῦ κάποιον ἄγγελο ἢ ἄνθρωπο. Τόσο πολύ μᾶς ἀγάπησε καί θέλησε νά μᾶς ἐλκύσει πρὸς τό δικό Του ὕψος, ἐπαναφέροντάς μας ἐκεῖ, ἀπ' ὅπου ἀποδημήσαμε.

Ὁ Χριστός δέν μπορεῖ, δέν θέλει νά ἀρνηθεῖ τόν ἑαυτό Του, γι' αὐτό καί πάντα μᾶς ἀγαπᾶ καί μᾶς προσφέρεται! Ἐμεῖς ὀφείλουμε νά ἀρνηθοῦμε τόν ἑαυτό μας, τόν ἀχάριστο, τόν πονηρό καί ἀποστάτη ἑαυτό, τόν παλαιό μας ἄνθρωπο, τόν ὁποῖο ξεφορέσαμε στήν βάπτισή μας, ὅταν ὑποσχεθήκαμε ὅτι πλέον θά εἴμαστε μαζί μέ τόν Σωτῆρα μας καί γίναμε μέλη τῆς Ἐκκλησίας Του. Δυστυχῶς, πολλοί ἀπό μᾶς ἐπιστρέφουμε στον προηγούμενο δρόμο, γιατί ἀπλούστατα δέν θέλουμε τόν Χριστό, σέ ἀντίθεση μέ Ἐκεῖνον πού θέλει καί ποθεῖ τόν ἄνθρωπο.

Ὁ Χριστός συχνά ὑποτιμᾶται καί προδίδεται ἀπό μᾶς τούς ἀνθρώπους. Χλευάζεται καί καταδιώκεται, ἐνῶ τά παιδιά Του, τά ἔνδοξα θύματα τῆς ἀγάπης Του, ὄχι σπάνια, κακοποιοῦνται, σταυρώνονται καί θανατώνονται. Ἄλλοτε, ἐξισώνεται ἀνεπίτρεπτα μέ ἀρχηγούς θρησκειῶν, πού ὅμως δέν ἦταν τίποτε παραπάνω, παρά ἀπλοί καί ἐμπαθεῖς ἄνθρωποι, ἀνίκανοι νά σωθοῦν οἱ ἴδιοι καί νά σώσουν ἄλλους. Ἀντικαθίσταται πολλάκις ἀπό ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Ἐνίοτε, ἀκόμη καί αὐτή ἡ σιωπηλή μορφή τῆς εἰκόνας Του ἐνοχλεῖ, ἐνῶ τό θέλημά Του ἀπορρίπτεται καί ποδοπατεῖται. Ὁ τρόπος τῆς ζωῆς, τήν ὁποία δίδαξε μέ τό παράδειγμά Του καί τήν

διδασκαλία Του, άνερευθρίαστα περιφρονείται, ως άναχρονιστικός. Άντιθέτως, ή ποικιλώνυμη άμαρτία, τό ψέμα, ή άδικία, ή κλοπή, ή σαρκολατρεία, ή άσωτία καί ή άνηθικότητα θριαμβεύουν καί έπαίρονται, τρομοκρατοῦν καί άπειλοῦν!

Κολλημένος στή γή ό σύγχρονος άνθρωπος, γεμᾶτος ἄγχος για τήν, μετά πολλῆς δυσκολίας, αντιμετώπιση τῶν καθημερινῶν άναγκῶν, δέν φαίνεται νά πολυενδιαφέρεται για τήν αληθινή έλευθερία, δέν τόν άπασχολοῦν έννοιες, ὅπως άμαρτία, χρέος πνευματικό, χάρις, σωτηρία... Σάν τόν άσωτο υίο, χωρίζεται άπό τόν οὐράνιο Πατέρα του. Προδομένος, ώστόσο, στήν συνέχεια, άπό κάθε ανθρώπινο στήριγμα καί έλπίδα, μόνος καί ἔρημος, έπιθυμεῖ νά γεμίσει τήν κοιλιά του μέ τά ξυλοκέρατα τῶν χοίρων... Έν τούτοις, καί αὐτά άκόμη τοῦ τά στερεῖται!

Μακάρι, μέσα σ' αὐτήν τήν άπελπισία, νά θυμηθεῖ τόν Πατέρα του, τόν Θεό, τό σπίτι του, τήν Έκκλησία, τόν Άρτο τῆς ζωῆς τόν οὐράνιο καί νά ἔλθει εἰς έαυτόν, γιατί έκτός έαυτοῦ, πράγματι, γίνεται ό άνθρωπος, πού άποδημεῖ άπό τόν Θεό. Τό ώραῖο καί συγκλονιστικό εἶναι ὅτι ό Θεός δέν περιμένει άπλῶς νά επιστρέψουμε, αλλά ἔρχεται ό Ἰδιος πρὸς ἐμᾶς τούς πλανηθέντες.

Άγαπητά μου παιδιά,

Ἡ χαρά τῶν Χριστουγέννων, για τήν όποία ὅλοι, μά ὅλοι, μιλοῦμε, πηγάζει άπό αὐτήν τήν έγνωσμένη, τήν άνευ ὄρων καί ὀρίων θεϊκή άγάπη. Έάν δέν νοιώθουμε αὐτή τήν χαρά, νά έρευνήσουμε μήπως καί τήν ζητοῦμε σέ λάθος τόπους καί μέ λάθος τρόπους. Πρέπει νά θελήσουμε νά εἴμαστε μαζί μέ τόν Χριστό, πάσας τάς ήμέρας τῆς ζωῆς μας, για νά εἴμαστε χαρούμενοι. Τοῦτο δέν εἶναι δύσκολο καί άκατόρθωτο, γιατί ὅταν θέλουμε τόν Χριστό, μέ τήν χάρη Του, τό μπορούμε! Τό άποδεικνύουν αὐτό οἱ Άγιοί μας, ὅμοιοι μέ μᾶς άνθρωποι, πού τόλμησαν νά θελήσουν, νά αγαπήσουν καί νά ακολουθήσουν τόν Χριστό, ὄχι μόνον στό

μακρινό παρελθόν, μά και στήν ἐποχή μας. Καί χάρηκαν οἱ ἴδιοι τήν σωτηρία καί χαροποιοῦν καί ἐμᾶς.

Προσφάτως κατατάχθηκε μεταξύ τῶν Ἀγίων, ὁ Ὁσίος Γέρων Ἰάκωβος τῆς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Δαυΐδ καί ἐμεῖς δικαίως χαρήκαμε καί πανηγυρίσαμε. Ἄνθρωπος τοῦ τόπου μας, τῆς ἐποχῆς μας. Τόν γνωρίσαμε, τόν συναναστραφήκαμε. Ὁ Γέρων καί τώρα Ὁσίος Ἰάκωβος διεκήρυσσε μέ ὅλη τήν ψυχή του: «Ζεῖ Κύριος ὁ Θεός»! Καί τόν Κύριο ἤθελε ἔνοικο στήν καρδιά του καί ὁδηγό στήν ζωή του. Ἀξιοζήλευτο καί ἀξιέπαινο τό παράδειγμά του.

Αὐτόν τόν ζῶντα Θεό, πού, νικημένος ἀπ' τήν ἴδια τήν ἀγάπη Του, ἔρχεται πρὸς ἐμᾶς καί σήμερον σπαργανοῦται καί ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, μακάρι νά Τόν ποθήσουμε, νά Τόν ἀγαπήσουμε καί ποτέ, μά ποτέ, νά μή χωρισθοῦμε ἀπ' Αὐτόν! Αὐτός μᾶς χαρίζει τά χρέη, σχίζει τά χρεόγραφα καί μᾶς παρέχει ζωή καί χαρά αἰώνια! Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός διδάσκει ὅτι ἡ ἐκ μέρους μας ἀμεθεξία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ κόλαση! Τώρα καί στήν αἰωνιότητα. Ἄς προσέξουμε! Μὴν ἀδικήσουμε ἑαυτοὺς καί ἀλλήλους.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί ἐγκαρδίου ἀγάπης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ (πρὸς τοὺς Ἐφημερίους): Ἡ παροῦσα Ἐγκύκλιος νά ἀναγνωσθεῖ εὐκρινῶς, στό ἐκκλησίασμα τῆς 25^{ης} Δεκεμβρίου, μετά τήν ἀνάγνωση τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου.

Ἑσωτερικὴ Διανομή:

Ἀρχεῖον· Φ. Ἐγκυκλίων Μητροπολίτου.